

КОЛЯДА РОМАН ЗІНОВІЙОВИЧ (21.11.1982р. - 01.12.2022р.)

Інна БАДЖАЙ, Вікторія ГАЛИШИН, Дарина КОРНИЦЬКА, Давид ЛУЧАНІНОВ, Олеся КРАСЬКО, Уляна ЯЦІВ (Забузька ЗШ І-ІІІ ст.)

Керівники: Мар'яна ШНАЙДЕР- вчитель початкових класів, Забузька ЗШ І-ІІІ ст.

Марія ВАСЬКО- асистент вчителя, Забузька ЗШ І-ІІІ ст.

Уродженець міста Червонограда, почесний громадянин міста, активний учасник акції «Україна без Кучми», Помаранчевої революції та Революції Гідності, люблячий син, брат, друг та вірний побратим.

Роман був справедливим, безстрашним, позитивним і, що найважливіше, дуже розумним. Навчався в гімназії №4 м. Червонограда, любив читати, але найбільше його цікавила хімія. Зі слів класного керівника та вчителя хімії Віри Гути: «Рома був дуже оптимістичним, комунікабельним та товариським. Дуже полюблив вибухонебезпечні прилади та проводити експерименти! Усміхнений та щирий, саме таким я його і запам'ятала».[1]

У період з 2000 по 2005 рік навчався в Національному університеті «Львівська політехніка» за спеціальністю «Хімічна технологія тугоплавких неметалевих і силікатних матеріалів», здобув кваліфікацію магістра з хімічної технології та інженерії.

Із 2007 по 2010 рік працював заступником головного технолога ЗАТ «Бахчисарайський комбінат «Будіндустрія», АРК Крим. Його колеги згадують Романа, як спокійного, впевненого та цілеспрямованого професіонала, який був відданий своїй справі, готовий завжди допомогти, вислухати та порадити.

У вільний час займався боротьбою, а саме джіу-джитсу, займав призові місця на різних конкурсах та міжнародних змаганнях.[2]

З 2010 по 2014 рік проживав і працював в м. Києві. Брав активну участь в революції Гідності.

У 2014 та 2015 роках Роман – сапер-розвідник в складі 54/131 окремого розвідувального батальйону, старший солдат, прийняв рішення стати на захист України. Нагороджений «Хрестом розвідника», медалью «За жертвність і любов до України», відзначений подякою і грамотою командування.

У серпні прийняв присягу та вирушив на війну. Демобілізувався в кінці 2015 року. Мама Романа розповідала, що повернувся він зовсім іншою людиною: «Напевне два роки він не посміхався взагалі. Постійно замислений, не знаю, про що він думав і що його мучило. Коли йому телефонували, він казав одне слово «Сич» - то є його бойовий позивний».

Побратими Романа дивувались чому саме такий позивний. Адже сич – це невелика, розміром з галку, сова. Має компактне тіло і щільне оперення.[3] А Роман же навпаки – високий, кремезний, сильний хлопчина. Йому подобалась саме звучання, коротко та чітко – «Сич».

24 лютого 2022 року разом з побратимами добровільно став до лав 10 ОГШБ, 8 окремого гірсько-штурмового батальйону, роти вогневої підтримки, відокремленого підрозділу УНСО. Де й отримав звання молодший сержант.

Про таких людей як він говорять – герой та патріот. І ці слова не пусті. Адже мало хто готовий до

останнього

подиху

відстоювати те, що він любить настільки сильно та віддано!

Загинув Роман на свої іменини: 1 грудня 2022 року в районі села Білогорівка, Бахмутського району, Донецької області. Похований в селі Опільсько, Червоноградського району, Львівської області.

За свою відвагу та відданість указом Президента України №318 від 06.06.2023 його нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

22 грудня 2022 року рішенням Червоноградської міської ради №1576 Роману присвоєне звання «Почесний громадянин Червоноградської міської територіальної громади».

Світла пам'ять і вічна шана Герою, який поклав своє життя за свободу і незалежність України. «Ніколи не забудемо, нізащо не пробачимо!»

Використані джерела:

- 1) <https://www.facebook.com/photo/?fbid=484936453740357&set=a.430228885877781>
- 2) <https://www.youtube.com/watch?v=XAOmMqdpvLM>
- 3) https://pernatidruzi.org.ua/sych_khatniy_athene_noctua.html

Шнайдер Мар'яна Богданівна , Васько Марія Петрівна – керівники.

Баджай Інна

Галишин Вікторія

Красько Олеся

Яців Уляна